

Wiadomości krajowe.

O k ó l n i k

C. K. Rządu krajowego.

Zakaznie się robienie i sprzedaż odcisków monet w obiegu będącej bądź krajowej, bądź zagranicznej.

Ponieważ wydarzało się; że odciski monet w obiegu będących (kursujących) z kruszców poślednich robione i na sprzedaż wystawiane były, przeto na mocy dekretu prezydialnego wysokięj Kamery nadwornęj z dnia 12. z. m. do liczb. 22312/2352 niniejszemu dla zapobieżenia wszelkiemu nadużyciu powszechnie ogłasza się, że robienie lub sprzedaż takich odcisków monet rzeczywiście kursujących, bądź krajowych bądź zagranicznych na kruszcach, pod karą konfiskacyi są zakazane.

Wrzeszcie, rocznie się samo z siebie, że niniejszemu rozporządzeniem, przepisy ustawy karney w ich zastosowaniu, nie są bynajmniej zmienionemi.

We Lwowie d. 10. Lipca 1824.

(Podpisy.)

Uw i a d o m i e n i e

Dnia 31. Maja r. b. na iarmarku w Złoczowie, podczas rozdawania nagród, przez Rząd ze Skarbu celem ulepszenia chowu bydła i koni wyznaczonych, następujące osoby obdarzone siemi zostaly: 1) Krystyjan Juny osadnik z Unterwalden, Józef Krzyszałowski Ekonom z Nowosiółek i Jan Maniek osadnik z Uszkowic, za najpiękniejsze żrzebce po stadnikach skarbowych po 20 Cz. Zł. w złocie. 2) Filip Mor osadnik w Bosku, Teodor Telichowski z Ciemieryniec Cyrkuła Brzeżańskiego, Iwan Sołotwa poddany z Skystowa, Bazyl Terlecki przedmieszczanin w Złoczowie i Olexa Jaworski poddany w Borkowie, za najpiękniejsze kłaczki po stadnikach skarbowych po 6 Cz. Zł. w złocie. 3) Tymko Łazarów, poddany z Kutkhorza za najpiękniejszego byka 12 ZR. M. K. 4) Maksym Waszow poddany z Pitryc i Paweł Rudziński z Zarzyc, za najpiękniejsze iakłowski 8 ZR. M. K.

Dnia 2go Czerwca 1824 na iarmarku

w Dombrowy rozdano nagrody, ze Skarbu rządowego w celu polepszenia chowu koni i bydła przeznaczone, następującym osobom: 1) nagrody po 20 Cz. Zł. w złocie, za przychów najpiękniejszych żrzebców po stadnikach skarbowych: Sebestyanowi Kuchanekowi poddanemu z Samotycz, Janowi Ciesli poddanemu z Hiszowa i Julianne Schifferowej poostmaystrowey w Tarnowie; 2) nagrody po 6 Cz. Zł. w złocie za przychów najpiękniejszych kłaczek po stadnikach skarbowych: Henrykowi Beydazowski poddanemu z Bolestawia, i Jakobowi Musze poddanemu z Szanwarku; 3) nagrody po 12 ZR. w monecie konwencyynęj za przychów najpiękniejszych byków: Marcinowi Bednarzowi z Trzciany, i Marcinowi Chłophowi z Oleśnicy; nakoniec 4) nagrody po 8 ZR. M. K. za przychów najpiękniejszych krów: poddanym Maciejowi Augustynowi z Strusiny, Marcinowi Batorowi z Rudy, Antoniemu Reuchancieiwii z Podborza, i Walentemu Armatysowi z Zdziar.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

List z Kartageny w Kolumbii z d. 24. Maja nie tylko potwierdza, że Prezydent Rzeczypospolitej Peruwijskiej, Hrabia Torre-Tagle przeszedł pod chorągwie Królewskie, lecz utrzymuje, iż podczas odwrotu Boliwara, na wielu miejscach w Peru wybuchło powstanie na stronę sprawy Królewskiej, a mianowicie w Guayaquil, gdzie Bolivar chciał zabrać się na okręty.

W Londynie utrzymują powszechnie, że Yturbida popłynął nie wprost do Meksyku, lecz do Nowego Orleanu, gdzie zastać ma nowe od swoich przyjaciół wiadomości. Szczególnie ma być trzech Xięży a między nimi Biskup, którzy go w imieniu wszystkiego Duchowienstwa usilnie do tego przedsięwzięcia namawiali.

Zjednoczone Stany Ameryki północny.

Podług listów z Ameryki, Kandydatami na Prezidenta są PP. Adams, Crawford, Jackson i Clay. Uważając ogólny głos,

rzecz pozostanie do rozstrzygnięcia między PP. Crawford i Clay.

Hiszpania.

Wiadomość telegraficzna z Bajony z d. 17. donosi nam z Madrytu z d. 14. wspomnianego miesiąca co następuje:

»Król. Francuzki Posel na dworze Madryckim do Ministra Spraw Zewnętrznych.«

»Hrabia Ofalia przestał być Ministrem Spraw Zewnętrznych, urząd ten poruczony został tymczasowo Ministrowi Morshiemu P. Salazar. Na miejscu Hrabiego Ofalii będzie P. Zes Bermudez Królew. Hiszpański Posel na Dworze Londyńskim.«

Wielka Brytania i Irlandya.

Od kilku dni nie więcej nie słyszamy mieszkańcy Londynu, jak o przypadkach śmierci osób znakomych i uroczystych pogrzebach. Zaledwie skończył się pogrzeb Lorda Byrona, Królowej Tameahamela, i pięknej Chinyczki You-Foung Queen, gdy przystąpiono do pogrzebu samego Króla wysp Sandwichskich. Władca ten wysp na morzu spokojnym nie przeżył swej małżonki nad 48 godzin i umarł w d. 14. Lipca przy ulicy Robert-Street, w domu gościnnym Kaledońskim, gdzie ci dostojni wyspiarze wysiedli. Gdy w dniu swojej śmierci zobaczył Doktora Ley zbliżającego się do swego łóżka, niął go za rękę i rzekł w języku swego narodu: »Umięram, czuję to.« Późem małżonka Wielkorządcy Poki obięła ręką głowę Króla; sam zaś Poki wraz z innemi wyspiarzami trzymali nogi umierającego Pana swego. W tém nadszedł W. Admiral, a widząc bliską śmierć Monarchy, zalał się łzami. Umięrający rzekł powtórnie: »Nie mogę mówić!« Nakoniec około 4 godziny rano, wyrzekł, iż zaledwie można go było zrozumieć: »Bądźcie wszyscy zdrowi, umięram, jestem szczęśliwy!« i oddał swego ducha. Trudny jest do wyrażenia smutek wszystkich wyspiarzy będących w orszaku zmarłych Królestwa. Sir Math. Tierney otworzył ciało, i oświadczył, że nagła śmierć nastąpiła z powodu wrzodów płucowych. Jakkolwiek być, osoby otaczające Króla Tameahameo, zapewniają, iż ten od czasu śmierci swej małżonki nieustannie życzył sobie połączyć się z nią na innym lepszym świecie, i zdrowie jego coraz się pogorszało. Był to piękny mężczyzna w kwiecie swego wieku. Zwłoki jego stosownie do onegoż załecenia wraz ze zwłokami Królo-

wy przewiezione będą ile można najszybciej na wyspy Sandwichskie. Do tymczasowego złożenia zwłok poczyniono już przygotowania. Ciało Króla bez ubioru, obwinięto w pergamin podobny do płótna woskowanego, poczem złożono na nie ubiór z białego jedwabiu, a na ten z jedwabiu niebieskiego, i tak złożono na katafalku. Sandwichozykom należącym do orszaku zostawiono przybrać pokoje do żałoby podług ich zwyczajów. Ubiór wojskowy Króla, jak takowy nosił za życia, rozstawiono w koło katafalku; na tymże leżał pałasz zupełnie złoty, drogiemi kamieniami ozdobony a w głowach kopia woenna przedziwnej roboty. Posadzek okryto różą. W tym stanie miały zwłoki być cztery dni wystawione, poczem wraz ze zwłokami Królowej, złożone będą tymczasowie w kościele S. Marcina dopóki ich nieodeszła na wyspy Sandwichskie. Wiadomość o zejściu obywatela Królestwa posłano ich pierwszemu Ministrowi przez okręt, którego podróż trwać będzie pięć miesięcy. Większa część znakomych wyspiarzy należących do orszaku ma więcej choruje.

W Londynie odebrano w d. 13. Lipca wieczorem listy z Kalkuty, donoszące smutną wiadomość o rozpoczętych krokach nieprzyjacielskich między wojskiem Kompanii Wschodnio-Indyjskiej a Birmanami, którzy połączyli się z Assamehasami. Przeszli oni wąwozy Berlikskie, i posunęli się ku równinom Bickrenporshim. Podozas tego poruszenia głównego wojska dwa inne korpusy starały się obejść stanowisko Anglików.

Kuryier Angielski z d. 10. Lipca zawiera: Niektóre gazety poranne, namieniają, że P. Morier (znany przez dyplomatyczne poselstwo do Persyi) ma być wysłany do Meksyku, i z tego wnoszą sobie różne rzeczy. Wprawdzie P. Morier ma się udać do Meksyku, ale tylko jako Kommissarz, i nie więcej.

Znany Jenerał Hiszpański Alava, wraz z wielu Hiszpańskimi zbiegami, przybył do Londynu na okręcie True-Briton.

Przez raptownie rozszerzoną wiadomość, zaszła na giełdzie Londyńskiej w d. 15. Lipca niespokojność. Zapewniano mianowicie, że 300,000 funt. szter., jako reszta pożyczki Kolumbijskiej pozostała u bankierów upoważnionych do tego działania, została przytrzymana. Ta wieść taki rozniosła postrach, że papierów Kolumbijskich nie można było zbyć z dyskontem 5procentowym. Starano się doysć prawdy i okazało się, że wiadomość ta nietylko jest prawdziwą, lecz że ilość sum przytrzymanych daleko

większa, mianowicie, dochodzą one do 370,000 fun. szter. Zatrzymanie to nastąpiło w skutek łapania niejakiego Ambrozego Edwards, który Jenerałowi Devreux znaczne robił w zapasach wojennych dostawy, a gdy Jenerał ten z korpusem zwerbowanym w Anglii płynął do Ameryki Hiszpańskiej.*) Wspomniany P. Edwards kilka razy upominał się o swoją należytość u Rządu Kolumbijskiego, a że nigdy nie otrzymał odpowiedzi, udał się do tego sposobu. Z drugiey strony mówią, że Jenerał Devreux, który (jako Poseł Rządu Kolumbijskiego) sam własnie do Anglii powrócił, przysłał summe 650,000 piastrow na rachunek dla wspomnianego liweranta Edwardsa. Na szczególną zaś uwagę zasługuje wybieg, jakiego w tęg mierze użyli adwokaci przez bankierów wezwani. Lord Kanclerz w niedawno toczący się sprawie, gdzie uczyniono wzmiankę o Rzeczpospolitey Kolumbijskiej, wyrzekł, że w obliczu ustaw Angielskich nie ma Państwa podobnego nazwiska, ponieważ takowe nie jest formalnie przez Rząd Królewski uznane. Zatem wnoszą teraz obrońcy kontrahentów pożyczki, że ponieważ (prawnie) nie ma Rzeczpospolitey Kolumbijskiej, a zatem nie może być przeciwko oney nakazana sekwestracja.

W d. 15. i 16. Czerwca odbyła się w Londynie Rada Gabinetowa, na którą wszyscy Ministrowie byli obecni.

Wyspy Jońskie.

W d. 29. Maia zaprowadzono w Korfu nowocześnie Uniwersytet. Kanclerz tegoż Hrabia Guilford, i wszyscy Professorowie wystąpili przy tęg sposobności w ubiorach urzędowych, które zupełnie zrobione były podług ubiorów starożytnych; mieli oni na sobie tunikę, obłamię, miasto trzewików sandały, a zamiast kapelusza lub bireta przepasbę na czole, na podobieństwo, jak starożytni Grecy rzeźbiarze wystawiają statuy filozofów swego narodu. W takich ubiorach, w dniu wspomnianym, odbyła się procesja rano o godzinie tęg do wielkiej sali Uni-

wersytetu. Naprzód postępowało trzech heroldów, z których średni trzymał w rękach laskę akademieczną z wyobrażeniem Minerwy; za nimi szli wszyscy Professorowie, a potem Kanclerz Uniwersytetu. W sali zastali oprócz pełnomocnego Królewsko-Angielskiego Kommissarza, Senat, Władze miejscowe i znaczną liczbę znakomitych osób i dam. Kanclerz, mając stosowną mowę, rozdawał gałązki laurowe i wezwał Zgromadzenie, aby uroczystość dnia tego na miejscu poświęconem rozpoczęli wezwaniem najwyższej Istności. Wszyscy obecni udali się potem do kościoła, gdzie Metropolita zaintonował *Te Deum* i w modlitwie prosił Boga, aby na założony Uniwersytet wylał ducha mądrości i onemu niezmienną nadał trwałość. W południe Kanclerz dał świetny obiad w sali do biblioteki Uniwersytetu należący, na który więcej jak sto osób zaproszono.

W ł o c h y.

Okólnik Jego Świątobliwości do wszystkich Patriarchów, Prymasów, Arcybiskupów i Biskupów Kościoła Katolickiego, zawiera naspomnienie, aby z gorliwością i mężstwem swój urząd pasterski pełnili, by ostrożnymi byli w wydawaniu rozkazów, nie oddalali się ze stolic swoich, dyecezynie swoje pilnie zwiędzali, przeszkadzali wdzieraniu się indyferentyzmu, który tak wziął górę, iż na przekorę wszelkiemu objawieniu, nakłaniają się do samego deizmu, a nawet do samego naturalizmu; w okólniku tym wystawione jest niebezpieczeństwo towarzystw biblijnych, które pod pozorem rozszerzenia nauki Pisma Świętego, prawdziwą onęgoż uwał przeistaczają. W końcu zachęca ich Oycie Święty, aby polegali na pomocy Boga i wsparciu Monarchów.

S z w a y c a r y a.

Z powodu powiększający się skłonności klasy uboższej ludzi do wychodztwa do Ameryki, Rada Sprawiedliwości i Policyi kantonu Bern, dla ostrzeżenia mieszkańców tegoż kantonu, osądził za rzecz potrzebną podać do wiadomości publicznej wykaz kosztów podróży do owęy części świata, zrobiony dla ustanowienia bilu, a wzięty z listu domu handlowego Szwycareskiego Edwardsa i Antoniego Borel, pisarnego z Havre de Grace do domu handlowego Neuhaus i Verdau; podług tegoż wykazu każdy wychodziec (dwoje dzieci po lat 13 licząc za jedną osobę) za przybyciem do portu Havre de Grace, powinien mieć: na przewoz przynajmniej 300 franków, czyli 200 fra. Szwyca., mianowicie 150 fr. za myto przewo-

*) Nawiasowo zwracamy uwagę, że korpus ten jest to ten sam, o którym w ogólnym wykazie Państw powstałych w nowym świecie, wysyłam w Gazecie Madryckiej, a przez Gwiazdę cząstkowo umieszczanym, namieniono. Tamże czytamy, że z 8000 ludzi, którzy następnie od wojska Królewskiego poginęli lub wzięci byli w niewolę, żaden nie mówił po Hiszpańsku. Dodać trzeba i to, że powstańcy od kilku lat mieowią posilki z Europy, gdy Hiszpańskie wojska na własnych środkach są ograniczone, a przecież mają przewagę!

Uwaga Gwiazdy.

zu, bez żywności; 100 fr. za żywność podczas żeglugi; 50 fra. na utrzymanie w porcie Havre de Grace, przed wsiadaniem na okręt, na który często 15 do 20 dni trzeba czekać. Podobny summy potrzeba na dalszą podróż w Ameryce z Nowego Yorku do Pittsburga, gdzie się znowu wsiada na okręt na rzece Ohio; a kiedy pieniądze wyszły, tedy brakuje potrzebnych środków do zaspokojenia pierwszych kosztów nieodzownych dla osadnika. — Oprócz tego wykazu, list ten uskarża się na wielką liczbę wychodzących Szawoarskich rodzin, które inż w porcie Havre de Grace ze wszystkiego ogołoszone, a jeżeli potrzebne pieniądze za przewóz zebrać mogą, tedy przybywszy na miejsce, bez sposobu w samych początkach, tudzież nie umiejąc języka krajowego i bez znaniomych, wystawieni są na nieochybną nędzę. Spodziewać się trzeba, że owe podania znacznych kosztów podróży i przykład owych rodzin, przyłożysię do odwrócenia lekkomyślnego opuszczenia kraju i nie jednego mniej uważnego poruszy, aby dla uniknienia może nie tak dotkliwego położenia w oyczyźnie swojej, nie wystawiał się na większą nędzę w nowym świecie.

N i e m c y.

C. K. Austriacki Domu- Dworu i Państwa Kanclerz, Xiążę Metternich przybył w d. 21. Lipca po południu z Johannisberg do Frankfurtu i wysiadł w domu gościnnym pod Rzymshim Cesarzem. Xiążę obiadał u Cesarzsko-Austriackiego przydującego Posła Barona Münch-Bellinghausen, a wieczorem był na teatrze.

R o s s y i a.

Jego Cesarzka Mość, chcąc dowód swego upodobania okazać Jeneratom i Oficerom wojska Francuzkiego, którzy się szczególniej odznaczyli w ostatniej wojnie Hiszpańskiej, zupełnie odpowiadający przez skutki swoje życzeniom Państw Europejskiego Związku i interesom, będącym pod onegoż opieką w najsprawiedliwszym i pokój lubiącym zamiarze, mianował pod dniem 25tym Lutego i 30tym Maja (v. s.) b. r. Kawalerami: Orderu Sgo Włodzimierza pierwszy klasy: Marszałków: Monceya i Ondinota, Margrabiego Laurystona, Hrabiego Molitora i Jenerała Porucznika Xięcia Hohenlohe; orderu Sgo. Alexan-

dra Newskiego: Jeneratów Poruczników: Hrabiego Guillemint, Hrabiego Bordesoulle, Wice-Hrabiego Tirllet, Wice-Hrabiego Dode, Hrabiego Curial, Hrabiego Bourke, Barona Dumas, Hrabiego Loverdo, Hrabiego Bourmont; orderu Ś. Jerzego 3ciéj klasy: Jeneratów Poruczników: Wicehrabiego Valja i Wicehrabiego St. Priest; orderu Śtęy Anny 1széj klasy: Marszałków polnych: Wicehrabiego Vasserot, Tromelin, Barona Vincent, Wicehrabiego Berthier-Sauvigny, Wicehrabiego St. Mars, Hr. de la Roche-Jaquin, Xięcia Józefa de Carignan, Hr. Denys de Damremont, Barona Gougeon, Hr. d'Argout; orderu Sgo. Włodzimierza 3ciéj klasy: Pułkowników: Bellauga pułku 4go liniowego, Vilatte 10go dragonów, d'Armalie 14go liniowego; St. Genies 8go dragonów; orderu Sgo. Jerzego 4tęj klasy: Hr. Beaumont pułku 18go strzelców, Lambol 7go lekkiego, Serran 10go strzelców, Hrabiego Salperwick 8go liniowego, Pozzo di Borgo ze sztabu jenerałnego; orderu Ś. Anny 2. klasy: Tholozé ze sztabu jenerałnego, Schneidera pułku 20go liniowego, George Cadoudal 26go liniowego, Barona Revel 1go liniowego; orderu Sgo. Włodzimierza 4tęj klasy: Lanowry 5go strzelców, Vigo Russillon 2go liniowego pułku.

T u r c y i a.

Z Konstantynopola d. 5. Lipca:

Oficer Kapudana Baszy przybyły na dzień wczorajszym przywiózł W. Porcie wiadomość, że ten W. Admiral opanował ważną wyspę Ipsarę. Wiadomo inż uprzednio, że liczba dział w tęg wyprawie zdobytych, kruszcowych i moździerzy kamiennych, blisko 200 sztuk wynosi, a okrętów i statków różnego rodzaju więcej jak 100, między ostatniemi jest dwadzieścia ośm, tak zupełnie uzbrojonych, iż będą zaraz przez flotę Turecką użyte. Na warzeztach były jeszcze trzy wielkie korwety nieukończone.

Przed nderzeniem na tę wyspę przyrzekł Kapudan Basza zupełną Ipsariotom amnestyi i żądając tylko wydanie niektórych bersztów rewolucyi i wypłacenia po upłynionym roku pobieranego przed rewolucyją podatku pogłównego.

Po wzięciu Ipsary udał się Kapudan Basza ku Samos.